ຂໍກະແຈສັກສິດຂອງຖາ ະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂລ

ໂດຍ ແລຣີ ເອັມ ກິບເຊີ

ທີ່ປຶກສາທີໜຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານອົງການຊາຍໜຸ່ມສາມັນ

ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຕອ ອາຍຸ 12 ປີໄດ້ຕັດສິ ໃຈຈະລ້ຽງກະຕ່າຍ. ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດກົງແລ້ວ ໄດ້ເອົາກະຕ່າຍຈາກເພື່ອນບ້າ ມາລ້ຽງ, ມີໂຕຜູ້ໜຶ່ງໂຕ ແລະ ໂຕແມ່ສອງໂຕ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ. ໃນຊ່ວງເວລາສັ້ນໆ ກົງຂອງພວກເຮົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍກະຕ່າຍ ້ອຍ. ເວລານີ້ລູກຊາຍຄົ ນັ້ນກໍໃຫຍ່ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຂໍສາລະພາບຄວາມປະຫລາດໃຈຂອງຕົ ເຖິງວິທີໄດ້ຈັດກາ ກັບບັນຫານັ້ນ---ໝາຂອງເພື່ອນບ້າ ໄດ້ເຂົ້າໄປກິ ກະຕ່າຍໃ ກົງເປັ ບາງຄັ້ງບາງຄາວ.

ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປື້ມໃຈຫລາຍເມື່ອໄດ້ເຫັ ລູກຊາຍກັບອ້າຍໆຂອງລາວພາກັ ດູແລ ແລະ ປົກປ້ອງກະຕ່າຍເຫລົ່ານັ້ນ. ແລ້ວບັດນີ້, ໃ ຖາ ະສາມີ ແລະ ພໍ່ ເຂົາເຈົ້າເປັ ຜູ້ດຳລົງຖາ ະປະໂລຫິດທີ່ມີຄຸ ຄ່າ ຜູ້ທີ່ຮັກ, ເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ດູແລຄອບຄົວຂອງຕົ ເປັ ຢ່າງດີ.

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍລະອຽດອ່ອ ຂະ ະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັ ພວກເຈົ້າ ຊາຍໜຸ່ມແຫ່ງຖາ ະປະໂລຫິດດູແລ, ຄ້ຳຊູ, ແລະ ເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຈົ້າ, ຮ່ວມທັງຄອບຄົວ ແລະ ສະມາຊິກໃ ກຸ່ມ. ຂ້າພະເຈົ້າຮັກພວກເຈົ້າ.

ເມື່ອບໍ່ດົ ມານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັ ຊາຍໜຸ່ມອາຍຸ 13 ປີຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັ ປະທາ ຂອງກຸ່ມມັກຄະ າຍົກ. ຫລັງຈາກນັ້ນ, ອະທິການໄດ້ຈັບມືລາວ ແລະ ເອີ້ນລາວວ່າ "ປະທານ" ໂດຍອະທິບາຍຕໍ່ສະມາຊິກຂອງກຸ່ມວ່າ "ຂ້ອຍເອີ້ນລາວວ່າປະທາ ເພື່ອເນັ້ນເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງກາ ເອີ້ນຂອງລາວ. ປະທານຂອງກຸ່ມມັກຄະ າຍົກເປັ ຄົ ໜຶ່ງໃ ສີ່ຄົນເທົ່ານັ້ນ ໃ ຫວອດທີ່ດຳລົງຂໍກະແຈຂອງຝ່າຍປະທາ . ດ້ວຍຂໍກະແຈເຫລົ່ານັ້ນ, ລາວກັບທີ່ປຶກສາຂອງລາວ, ຈະ ຳພາກຸ່ມພາຍໃຕ້ກາ ດົ ໃຈຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ." ອະທິການຄົ ນີ້ເຂົ້າໃຈອຳ າດຂອງຝ່າຍປະທາ ທີ່ຖືກ ຳພາໂດຍປະທາ ທີ່ດຳລົງ ແລະ ຳໃຊ້ຂໍກະແຈສັກສິດເຫລົ່ານັ້ນ. (See D&C 124:1421–43.)

ຕໍ່ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມຊາຍໜຸ່ມຄົ ນນີ້ວ່າລາວພ້ອມທີ່ຈະເປັ ປະທາ ຂອງກຸ່ມ ້ແລ້ວບໍ. ຄຳຕອບຂອງລາວກໍຄື "ຂ້ານ້ອຍຕື່ນເຕັ້ນ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າປະທາ ຂອງກຸ່ມມັກຄະ າຍົກຕ້ອງເຮັດຫຍັງແດ່. ທ່າ ບອກຂ້າ ້ອຍໄດ້ບໍ?"

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກລາວວ່າລາວມີອະທິກາ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຄຳແ ະ ຳທີ່ປະເສີດ ທີ່ຈະຊ່ອຍລາວໃຫ້ກາຍເປັ ຜູ້ ຳແຫ່ງຖາ ະປະໂລຫິດທີ່ມີຜົ ສຳເລັດ ແລະ ອິດທິພົ . ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະ ັບຖືຂໍກະແຈສັກສິດຂອງຝ່າຍປະທາ ທີ່ລາວໄດ້ດຳລົງຢູ່.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຖາມຄຳຖາມນີ້ວ່າ: "ເຈົ້າຄິດວ່າພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຈະເອີ້ນເຈົ້າສູ່ກາ ເອີ້ນສຳຄັນນີ້ໂດຍບໍ່ໃຫ້ການຊີ້ນຳແກ່ເຈົ້າບໍ?"

ລາວໄດ້ຄິດນ້ອຍໜຶ່ງ ແລ້ວຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍຈະພົບເຫັ ກາ ຊີ້ນຳນັ້ນຢູ່ໃສ?"

ຫລັງຈາກໄດ້ສົ ທະ າກັ ແລ້ວ ລາວກໍຄິດອອກໄດ້ວ່າລາວຈະພົບເຫັ ກາ ຊີ້ນຳນັ້ນຈາກພຣະຄຳພີ, ຈາກຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຈາກຄຳຕອບຂອງກາ ອະທິຖາ . ພວກເຮົາໄດ້ຄົ້ ຫາຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຈະເປັ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃ ກາ ຄົ້ ຄວ້າຂອງລາວທີ່ຈະຮຽ ຮູ້ເຖິງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກາ ເອີ້ນຂອງລາວ.

ພວກເຮົາໄດ້ເປີດໄປຫາບົດທີ່ 107 ໃ Doctrine and Covenants ຄຳສອ ແລະພັ ທະ ສັ ຍາ ຂໍ້ທີ 85. ພຣະຄຳພີຂໍ້ນີ້ກ່າວວ່າປະທາ ຂອງກຸ່ມມັກຄະ າຍົກຄວນເຂົ້າຮ່ວມໃ ສະພາກັບສະມາຊິກຂອງກຸ່ມ ແລະສອ ເຂົາເຈົ້າເຖິງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາ. ພວກເຮົາເຫັ ໄດ້ວ່າກຸ່ມຂອງລາວບໍ່ໄດ້ເປັ ພຽງຫ້ອງຮຽ ແຕ່ເປັ ສະພາຂອງຊາຍໜຸ່ມ ແລະ ວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສັ່ງສອນກັ , ພາຍໃຕ້ກາ ຊີ້ນຳຂອງປະທາ . ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າລາວຈະເປັ ປະທາ ທີ່ປະເສີດ ຜູ້ທີ່ຈະເພິ່ງພາກາ ດົ ໃຈຈາກພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍກາ ເອີ້ນອັນສັກສິດຂອງລາວຂະ ະທີ່ລາວສອ ເພື່ອນມັກຄະ າຍົກເຖິງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມວ່າ, "ໃນເມື່ອເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າຕ້ອງສອ ພວກມັກຄະ າຍົກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງເຂົາ, ເຈົ້າຮູ້ບໍວ່າໜ້າທີ່ເຫລົ່ານັ້ນຄືອັ ໃດແດ່?"

ພວກເຮົາໄດ້ກັບໄປອ່າ ພຣະຄຳພີອີກ ແລະ ພົບທັ ວ່າ:

1. ມັກຄະ າຍົກຖືກມອບໝາຍໃຫ້ດູແລ ແລະ ໃຫ້ເປັ ຜູ້ແທ ຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຕໍ່ສາສ າຈັກຕະຫລອດໄປ (see D&C 84:111).

ເພາະວ່າຄອບຄົວເປັ ໜ່ວຍພື້ນຖານຂອງສາສ າຈັກ, ບ່ອ ທີ່ສຳຄັ ສຸດທີ່ຜູ້ດຳລົງຖາ ະປະໂລຫິດຈະສາມາດບັ ລຸໜ້າທີ່ມອບໝາຍນີ້ກໍຢູ່ທີ່ບ້າ ຂອງລາວ. ລາວຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຂອງຖາ ະປະໂລຫິດແກ່ພໍ່ ແລະ ແມ່ຂອງລາວຂະ ະທີ່ເຂົາເຈົ້າ ຳພາຄອບຄົວ. ລາວຈະດູແລ ້ອງໆ, ຊາຍໜຸ່ມໃ ກຸ່ມ ແລະສະມາຊິກຄົ ອື່ນໆ ໃນຫວອດຂອງລາວ ຳອີກ.

2. ມັກຄະ າຍົກຊ່ອຍຄູສອ ໃ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທັງໝົດຂອງລາວໃ ສາສ າຈັກເມື່ອໂອກາດນັ້ນຮຽກຮ້ອງ (see D&C 20:57).

ພວກເຮົາຕັດສິ ໃຈວ່າຖ້າມັກຄະ າຍົກຈະຊ່ອຍໃ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຄູສອ , ລາວຕ້ອງຮູ້ວ່າໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຄືອັ ໃດ. ພວກເຮົາໄດ້ຄົ້ ພຣະຄຳພີ ແລະ ເຫັ ວ່າມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຫລາຍກວ່າສິບສອງຢ່າງສຳລັບຄູສອ (see D&C 20:53–59; 84:111). ມັ ຈະເປັ ປະສົບກາ ທີ່ມີພະລັງຫລາຍພຽງໃດສຳລັບຊາຍໜຸ່ມທຸກຄົນ---ແລະພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ ຳ, ແລະ ເຮົາທຸກຄົນ---ທີ່ຈະເຮັດດັ່ງທີ່ຊາຍໜຸ່ມຄົນີ້ໄດ້ເຮັດ: ໄປຄົ້ ຫາພຣະຄຳພີ ແລະ ພົບເຫັ ດ້ວຍຕົ ເອງວ່າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາຄືອັ ໃດແດ່. ຂ້າພະເຈົ້າສົງໃສວ່າເຮົາທັງຫລາຍຈະປະຫລາດໃຈ---ແລະ ຖືກດົ ໃຈ---ໂດຍສິ່ງທີ່ເຮົາຄົ້ນພົບ. ປຶ້ມນ້ອຍໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ກໍມີຂໍ້ສະຫລຸບເຖິງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຖາ ະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂລ ແລະ ຈະເປັ ແຫລ່ງທີ່ດີສຳລັບ ການພັດທະນາທາງວິນຍານ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າອ່ານມັນເລື້ອຍໆ.

3. ມັກຄະ າຍົກ ແລະ ຄູສອນຕ້ອງ "ເຕືອນ, ຊີ້ແຈງ, ແ ະ ຳ, ແລະ ສອ ແລະ ເຊີ ໃຫ້ຄົ ທັງຫລາຍມາສູ່ພຣະຄຣິດ (see D&C 20:59; see verses 46 and 68 for priests).

ຊາຍໜຸ່ມສ່ວ ຫລາຍຈະຄິດວ່າປະສົບກາ ເປັ ຜູ້ສອ ສາສ າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອເຂົາເຈົ້າມີອາຍຸ 19 ປີ ແລະ ເຂົ້າສູ ອິບລິມຜູ້ສອ ສາສ າ. ເຮົາຮຽ ຮູ້ຈາກພຣະຄຳພີວ່າມັ ຈະເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ າ ກ່ອ ນັ້ນ. ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າປະສົງໃຫ້ຜູ້ດຳລົງຖາ ະປະໂລຫິດທຸກຄົ ເຊື້ອເຊີ ທຸກຄົ ໃຫ້ມາສູ່ພຣະຄຣິດ---ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ.

ຕໍ່ໄປ, ເພື່ອຈະຊ່ອຍໃຫ້ປະທາ ໜຸ່ມຄົ ນີ້ເຂົ້າໃຈວ່າລາວ ແລະ ລາວຄົ ດຽວເທົ່ານັ້ນ, ເປັ ຜູ້ເປັ ປະທາ ໃ ກຸ່ມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແ ະ ຳໃຫ້ລາວອ່າ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທຳອິດໃ ພຣະຄຳພີ Doctrine and Covenants 107:85 ສາມເທື່ອ. ລາວໄດ້ອ່າ ວ່າ "ເປັ ປະທາ ຂອງມັກຄະ າຍົກສິບສອງຄົນ." ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມວ່າ, "ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າກຳລັງບອກເຈົ້າຫຍັງແດ່ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໃ ຖາ ະປະທານ?"

ລາວຕອບວ່າ,"ແທ້ໆ, ຂ້ານ້ອຍຄິດເຖິງສີ່ຫ້າຢ່າງຂະ ະທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າລົມກັ . ຂ້າ ້ອຍຄິດວ່າພຣະບິດາເທິງສະຫວັ ປະສົງໃຫ້ຂ້າ ້ອຍເປັ ປະທາ ຂອງມັກຄະ າຍົກສິບສອງຄົ . ມີພຽງແຕ່ຫ້າຄົ ເຮົາມາໂບດ, ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງກໍມາເປັ ບາງຄັ້ງບາງຄາວ. ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນໄດ້ແ ວໃດ?"

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍແປຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ພຣະຄຳພີຂໍ້ນີ້ດັ່ງທີ່ລາວແປມັ , ແຕ່ແລ້ວ ລາວເປັ ຜູ້ຖືຂໍກະແຈສັກສິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ດຳລົງ. ປະທາ ຂອງກຸ່ມມັກຄະ າຍົກອາຍຸ 13 ປີໄດ້ສອ ຂ້າພະເຈົ້າເຖິງອຳ າດທາງກາ ເປີດເຜີຍທີ່ມາສູ່ຜູ້ທີ່ຖືຂໍກະແຈສັກສິດຂອງຝ່າຍປະທາ , ບໍ່ວ່າຄວາມຮູ້, ຮູບຮ່າງ ຫລື ອາຍຸຂອງເຂົາຈະເປັ ຢ່າງໃດກໍຕາມ.

ຂ້າພະເຈົ້າຕອບລາວວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້. ເຈົ້າຄິດແ ວໃດ?"

ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາຕ້ອງຫາທາງຊ່ອຍໃຫ້ລາວມາເລື້ອຍໆ. ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຍັງມີອີກສອງຄົນທີ່ຄວ ມາຮ່ວມໃ ກຸ່ມຂອງເຮົາ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມາ, ແລະ ຂ້າ ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ພວກເຂົາ. ບາງທີຂ້າ ້ອຍສາມາດເປັ ເພື່ອນສະ ິດກັບຄົ ໜຶ່ງ ແລະ ໃຫ້ທີ່ປຶກສາເປັ ເພື່ອນກັບຄົນອື່ນໆ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າມາ, ພວກຂ້າ ້ອຍກໍຈະມີເຈັດຄົ ດ້ວຍກັ , ແຕ່ພວກຂ້າ ້ອຍຈະໄປຫາອີກຫ້າຄົ ຢູ່ໃສ?"

ຂ້າພະເຈົ້າຕອບລາວວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້, ແຕ່ຖ້າພຣະບິດາເທິງສະຫວັ ປະສົງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມາ, ພຣະອົງຊົງຮູ້.”

“ແລ້ວພວກຂ້າ ້ອຍຕ້ອງອະທິຖາ ເປັ ຝ່າຍປະທານ ແລະ ໃນກຸ່ມ ເພື່ອຄົ້ນຫາວ່າຈະຕ້ອງເຮັດຫຍັງແດ່. ແລ້ວລາວຖາມວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເປັ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ມັກຄະ າຍົກທຸກຄົ ໃ ຫວອດບໍ, ແມ່ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັ ສະມາຊິກບໍ?”

ດ້ວຍຄວາມແປກໃຈຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, “ໃນທັດສະ າຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ, ອະທິກາ ຂອງເຈົ້າມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບພຽງແຕ່ຕໍ່ສະມາຊິກຂອງຫວອດເທົ່ານັ້ນບໍ ຫລື ວ່າຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ພາຍໃ ເຂດນັ້ນບໍ?”

“ຜູ້ແທ ໜຸ່ມຂອງພຣະເຈົ້າ” ຄົ ນີ້ເຂົ້າໃຈດີ. ລາວເຂົ້າໃຈບົດບາດຂອງມັກຄະ າຍົກ, ຄູສອ   ແລະ ປະໂລຫິດທຸກຄົ ໃ ກາ ດູແລສາສ າຈັກ ແລະ ໃ ກາ ເຊື້ອເຊີ ທຸກຄົ ໃຫ້ມາສູ່ພຣະຄຣິດ.

ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳພີຂະ ະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຊາຍ ແລະ ຍິງໜຸ່ມຜູ້ປະເສີດໃ ສາສ າຈັກ---ຂໍ້ທີ່ໂມໂຣໄ ໄດ້ບອກໃຫ້ ໂຢເຊັບ ສະມິດວ່າ ”ອີກບໍ່ດົ ຄຳພະຍາກອ ໃ ຂໍ້ນີ້ຈະເກີດເປັນຈິງ” (Joseph Smith̃History 1:41).

“ແລ້ວເຮົາຈະເທວິ ຍາ ຂອງເຮົາແກ່ຄົ ທັງປວງ; ລູກຊາຍຍິງໝູ່ເຈົ້າຈະປະກາດພຣະຄຳຂອງເຮົາ, ... ຊາຍໜຸ່ມກໍຈະເຫັ   ິມິດຕ່າງໆ” (ໂຢເອນ 2:28).

ສິ່ງທີ່ປະທານໜຸ່ມຄົ ນີ້ຄິດອອກຄື ິມິດເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັ ປະສົງໃຫ້ກຸ່ມຂອງລາວເປັ . ມັ ເປັ ກາ ເປີດເຜີຍທີ່ລາວຕ້ອງກາ ເພື່ອຈະຊ່ອຍໃຫ້ສະມາຊິກໃ ກຸ່ມຂອງລາວເຂັ້ມແຂງ, ເພື່ອຊ່ອຍກູ້ຜູ້ທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ເຊື້ອເຊີ ທຸກຄົ ໃຫ້ມາສູ່ພຣະຄຣິດ. ເມື່ອໄດ້ຮັບກາ ດົ ໃຈແລ້ວ, ລາວກໍວາງແຜ ທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ສອ ປະທາ ໜຸ່ມຄົ ນີ້ວ່າ *ຖາ ະປະໂລຫິດ* ໝາຍເຖິງການເອີ້ນອອກໄປຮັບໃຊ້ຄົ ອື່ນ. ປະທານ ທອມມັສ ແອັສ ມອ ສັ , ສາດສະດາທີ່ຮັກຂອງເຮົາອະທິບາຍວ່າ:

“ຖານະປະໂລຫິດບໍ່ໄດ້ເປັ ແຕ່ຂອງປະທາ   ແຕ່ມັ ເປັ ໜ້າທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ຮັບໃຊ້, ສິດພະເສດທີ່ຈະໃຫ້ ກຳລັງໃຈ, ແລະ ເປັ ໂອກາທີ່ຈະເປັ ພອ ໃຫ້ແກ່ຊີວິດຂອງຄົ ອື່ນ” (“Our Sacred Priesthood Trust,” *Liahona* May 2006, 57).

ກາ ຮັບໃຊ້ເປັ ພື້ນຖານຂອງຖາ ະປະໂລຫິດ---ການຮັບໃຊ້ຄົ ອື່ນດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ເປັ ຕົວຢ່າງໃຫ້ເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັ ພະຍາ ວ່ານີ້ເປັ ຖາ ະປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ, ເຮົາກຳລັງເຮັດວຽກຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ຜູ້ດຳລົງຖາ ະປະໂລຫິດເຫັ ເສັ້ນທາງຂອງກາ ຮັບໃຊ້ທີ່ຊື່ສັດຂອງ ຖາ ະປະໂລຫິດ.

ຂ້າພະເຈົ້າເຊື້ອເຊີ ຝ່າຍປະທາ ຂອງແຕ່ລະກຸ່ມມັກຄະ າຍົກ, ຄູສອ   ແລະ ຖາ ະປະໂລຫິດໃຫ້ມີກາ ປຶກສາກັ , ມີກາ ສຶກສາ ແລະ ອະທິຖາ ເພື່ອຈະຮຽ ຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າສຳລັບກຸ່ມຂອງ ທ່າ   ແລະ ແລ້ວອອກໄປປະຕິບັດຕາມ. ໃຫ້ໃຊ້ປຶ້ມ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ອຍທ່າ ສອ ສະມາຊິກໃ ກຸ່ມຂອງທ່າ ເຖິງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າເຊື້ອເຊີ ໃຫ້ສະມາຊິກໃ ກຸ່ມທຸກ ຄົ ໃຫ້ສະໜັບສະໜູ ປະທາ ກຸ່ມຂອງເຈົ້າ ແລະ ມອງຫາລາວເພື່ອຄຳປຶກສາຂະ ະທີ່ເຈົ້າຮຽ ຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຖາ ະປະໂລຫິດຂອງເຈົ້າຢ່າງຊອບທຳ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຊື້ອເຊີ ເຮົາທຸກ ຄົ ໃຫ້ມອງເຫັ ຊາຍໜຸ່ມທີ່ປະເສີດເຫລົ່ານີ້ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຊົງເຫັ ພວກເຂົາຄື---ແຫລ່ງທີ່ມີພະລັງ ສຳລັບກາ ເສີມສ້າງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ອາ າຈັກຂອງພຣະອົງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະ ໃ ເວລານີ້.

ຊາຍໜຸ່ມຜູ້ປະເສີດ ພວກເຈົ້າດຳລົງຖາ ະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂລ   ທີ່ໂຢຮັນ ບັບຕິສະໂຕ ໄດ້ນຳຄືນມາໃຫ້ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລີເວີ ຄາວເດີລີ ໃກ້ເມືອງຮາມໂມ ີ, ລັດເພັ ຊິ ເວເ ຍ. ຖາ ະປະໂລຫິດຂອງ ພວກເຈົ້າມີຂໍກະແຈສັກສິດທີ່ຈະເປີດປະຕູໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັ ທຸກຄົ ໃຫ້ມາສູ່ພຣະບຸດຂອງ ພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ຕິດຕາມພຣະອົງ. ສິ່ງນີ້ມີໃຫ້ຜ່ານ “ພຣະກິດຕິຄຸ ແຫ່ງກາ ກັບໃຈ, ແລະ ກາ ບັບຕິສະມາໂດຍກາ ລົງໄປໃ   ້ຳໝົດທັງຕົວເພື່ອກາ ປົດບາບ,” ຜ່ານພິທີກາ ສິ ລະລຶກທຸກໆທິດ; ແລະ ຜ່າ ກາ ປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ (see D&C 13:1; Joseph Smith–History 1:69). ພວກເຈົ້າເປັ

“ຜູ້ແທນ” ທີ່ແທ້ຈິງ ຜູ້ຕ້ອງສະອາດ, ມີຄ່າຄວນ, ແລະ ຊື່ສັດ, ເປັ ບຸລຸດແຫ່ງຖາ ະປະໂລຫິດຕະຫລອດ ເວລາ ແລະ ໃ ທຸກໆແຫ່ງຫົ .

ເພາະເຫດໃດ? ຂໍໃຫ້ຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງຝ່າຍປະທາ ສູງສຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າທຸກຄົ ວ່າ:

“ເຈົ້າມີສິດອຳ າດທີ່ຈະປະຕິບັດພິທີກາ ຕ່າງໆຂອງຖາ ະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂລ .... ພວກເຈົ້າຈະເປັ ພອ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃ ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົ ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຈົ້າ....

”ພຣະບິດາເທິງສະຫວັ ມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃ ຕົວພວກເຈົ້າ ແລະ ມີໜ້າທີ່ມອບໝາຍສຳຄັ ໃຫ້ພວກເຈົ້າບັນລຸຜົນສຳເລັດ” (*Fulfilling My Duty to God: For Aaronic Priesthood Holders* [2010], 5

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ຈິງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖາ ວ່າເຮົາທຸກຄົ ຈະໄດ້ຮັບພະຍາ ອັ ດຽວກັນນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວສິ່ງທັງໝົດນີ້ມາໃ ພຣະ າມຂອງອົງຜູ້ຊຶ່ງມີຖາ ະປະໂລຫິດທີ່ເຮົາດຳລົງຢູ່, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມ .